

Brandregres

Bedrijfsregeling november 1999

VERBOND VAN VERZEKERAARS

Inleiding

Een nieuwe regeling brandregres

De wet geeft brandverzekeraars het recht van verhaal, maar daar hebben zij altijd beperkt gebruik van gemaakt. Verzekeraars vinden het een moeilijke zaak om verhoudingen tussen met name particulieren te verstoren door verhaalsacties te beginnen. De Nederlandse brandverzekeringsmarkt kent al tientallen jaren een voor Europa unieke regeling. Het verhaalsrecht op particulieren wordt niet uitgeoefend. Hierdoor is bij het publiek duidelijkheid ontstaan, en hebben verzekeraars een eenduidig speelveld gekregen dat de concurrentie bevordert. Onder verschillende namen zijn in de loop der jaren brochures verschenen waarin de kaders van de regresbeperking precies staan beschreven. De Vereniging van Brandassuradeuren publiceerde in 1984 de laatste editie onder de naam van Bindend Besluit Regres. Sindsdien zijn door nieuwe concurrentieverhoudingen tal van bindende besluiten ingetrokken. De naam doet daarom terugdenken aan voorbije tijden. Gekozen is nu voor de naam Bedrijfsregeling Brandregres (BBR).

Deze brochure bestaat uit de regeling, een algemene toelichting, de verschillen met de uitgave van 1984 en de toelichting op de nieuwe regeling. Het Verbond van Verzekeraars hoopt dat de nieuwe uitgave alle gebruikers in de schaderegelingpraktijk van dienst is.

Bedrijfsregeling Brandregres (2000)

(De cursief gedrukte woorden verwijzen naar definities die zijn opgenomen in artikel 7.)
Brandverzekeraars zullen in alle gevallen van krachtens de Nederlandse wet, op derden verhaalbare schade die ontstaan is na 31 december 1999 en waarbij het belang van verzekerde tegen geleden schade is gedekt op een brandverzekering, de volgende regels in acht nemen.

1. *Brandverzekeraars* zullen noch direct noch indirect verhaal nemen op *particulieren* die uitsluitend in hun particuliere hoedanigheid aansprakelijk zijn voor de door de brandverzekeraar uitgekeerde schade.
2. *Brandverzekeraars* zullen hun verhaalsrecht jegens *niet-particulieren* niet verder uitoefenen dan tot een bedrag van f 1.000.000,- per schadegebeurtenis (500.000 euro per schadegebeurtenis ontstaan na 31 december 2001) of zoveel hoger als door de overheid aan verzekeringsdekking voor aansprakelijkheid bij of krachtens de wet verplicht terzake wordt voorgeschreven.
 - 2.1 *Brandverzekeraars* zullen dit verhaalsrecht echter alleen uitoefenen, indien het totaal door de *brandverzekeraar(s)* te verhalen schadebedrag, zonder rekening te houden met de schaderegelingskosten, meer bedraagt dan f 5.000,- (2.500 euro voor te verhalen schade ontstaan na 31 december 2001).
 - 2.2 Het recht van verhaal jegens *niet-particulieren* zal alleen worden uitgeoefend indien de aansprakelijkheid verband houdt met onzorgvuldig handelen of nalaten.
 - 2.3 Indien de schade verband houdt met onzorgvuldig handelen of nalaten van verschillende personen, geldt de in 2. bedoelde beperking per persoon, tenzij die personen in dienst of in opdracht van dezelfde werk - c.q. opdrachtgever optraden.
 - 2.4 Het recht van verhaal zal niet uitgeoefend worden tegenover huurders, pachters, lessees, bruikleners en bewaarnemers van de beschadigde zaak.
3. In afwijking van het onder 1. en 2. bepaalde blijft het wettelijk recht van verhaal onbeperkt van toepassing:
 - a. jegens degene die met opzet de schade heeft veroorzaakt,

- b. jegens degene tegen wie terzake van de ontstane schade een gerechtelijke uitspraak wegens misdrijf in kracht van gewijsde is gegaan,
 - c. terzake van aanrijdings- en aanvaringsschade of terzake van schade veroorzaakt door luchtvaartuigen, tenzij de schade is veroorzaakt door een van de onder 2.4 genoemde personen,
 - d. terzake van schade waarvoor de Nederlandse Staat of buitenlandse overheden aansprakelijk zijn.
4. Brandverzekeraars zullen in de voorwaarden van hun brandverzekeringen niet afwijken van het recht van verhaal zoals hierboven is omschreven respectievelijk zullen op eventueel voorkomende afwijkingen geen beroep doen.
5. In gevallen waarbij sprake is van cumulatie van verhaal van brandverzekeraars en van verhaal van direct getroffen derden, voorzover zij niet of onvoldoende verzekerd zijn terzake van dezelfde schade, geldt de volgende gedragsregel:
 - *brandverzekeraars* zullen het verhaalsrecht niet of niet geheel uitoefenen indien en voorzover daardoor onverzekerde belangen van de eigen verzekerde of andere direct getroffen worden geschaad,
 - indien er echter naast directe schadelijders verschillende regresnemende partijen zijn, dan dienen de *brandverzekeraars* een bindende beslissing te vragen aan de afdelingscommissie Brand van het Verbond van Verzekeraars omtrent de wijze waarop en de mate waarin het verhaalsrecht kan worden uitgeoefend.
6. Andere verzekeraars dan de in deze regeling bedoelde brandverzekeraars kunnen verklaren overeenkomstig de regels gesteld in deze Bedrijfsregeling Brandregres te zullen handelen.
7. Definities
 - 7.1 Brandverzekeraar

De leden van het Verbond van Verzekeraars die in hun hoedanigheid van brandverzekeraar, terzake van de schadegebeurtenis een brandverzekering hebben gesloten.
 - 7.2 Brandverzekering

Onder brandverzekering zijn de navolgende soorten verzekering te verstaan:

 - a. brandverzekering;
 - b. inbraakverzekering;
 - c. diefstalverzekering;
 - d. stormschadeverzekering;
 - e. overstromingsverzekering;
 - f. waterleidingschadeverzekering;
 - g. verzekering tegen schade veroorzaakt door luchtverkeer;
 - h. koelhuisschadeverzekering;
 - i. brandverzekering, uitgebreid met dekking tegen andere gevaren dan brand;
 - j. verzekering van bedrijfsschade en andere indirecte schade, die het gevolg zijn van één van de hiervoor onder a. tot en met i. bedoelde gevaren;
 - k. alle andere soorten verzekering, die krachtens besluit van het sectorbestuur Schadeverzekering van het Verbond van Verzekeraars als behorend tot of verwant aan het brandverzekeringsbedrijf beschouwd dienen te worden.

7.3 Niet-particulieren

- Bedrijfs- en/of beroepsmatig of anderszins niet in particuliere hoedanigheid handelende natuurlijke personen.
- Alle rechtspersonen.

7.4 Opzet

Opzettelijk en tegen een persoon of zaak gericht wederrechtelijk handelen of nalaten, waardoor schade ontstaat of wordt veroorzaakt. Aan het opzettelijk karakter van dit wederrechtelijk handelen of nalaten doet niet af dat de desbetreffende persoon zodanig onder invloed van alcohol of andere stoffen verkeert, dat hij/zij niet in staat is zijn/haar wil te bepalen.

7.5 Particulier

Een niet bedrijfs- en/of beroepsmatig handelend natuurlijke persoon.

Toelichting Algemeen

Het afzien van het verhaalsrecht is een gedragsregel die in de loop der jaren veel goodwill bij het verzekerde publiek heeft gekweekt. Al ver vóór 1940 werd feitelijk het recht van verhaal niet uitgeoefend, maar het afzien van het recht van regres werd regel met de Afstandsverklaring Regres zoals die in februari 1954 werd gepubliceerd. Deze regeling heeft vele jaren goed gefunctioneerd, maar bleek in de loop der tijd door tal van oorzaken minder goed toepasbaar. Zo werd het als bezwaarlijk ervaren dat de regeling van 1954 alleen gold voor brand en explosie en niet voor andere schadeoorzaken. Bovendien was er geen eensgezinde opstelling meer van verzekeraars, waardoor de onderlinge concurrentieverhoudingen werden verstoord. Ook werd het bezwaarlijk gevonden dat geen regres kon worden genomen op bedrijven die brandgevaarlijke werkzaamheden uitvoeren en die daarom ook niet genoodzaakt werden om extra aandacht aan brandpreventie te besteden. Deze bezwaren leidden tot een nieuwe regeling: het Bindend Besluit Regres (BBR) 1984. Deze regeling maakt het mogelijk om voor schade van f 5.000,- tot een bedrag van f 1.000.000,- regres te nemen in de bedrijvensector, terwijl de particuliere sector nagenoeg ongemoeid werd gelaten. De beperking van het regres tot f 1.000.000,- vloeit voort uit de gedachte dat bedrijven zich tot dit bedrag van een aansprakelijkheidsdekking kunnen voorzien. Anderzijds is de ondergrens ingevoerd om te voorkomen dat voor geringe schadebedragen kostbare schuldvraagonderzoeken en regresacties worden uitgevoerd.

Zestien jaar na dato is het BBR 1984 aan een revisie toe. De Vereniging van Brandassuradeuren in Nederland is als zelfstandige vereniging opgehouden te bestaan en is opgegaan in het Verbond van Verzekeraars. Hierdoor zijn verwijzingen in de tekst van het BBR niet meer kloppend. De invoering van de euro maakt het noodzakelijk dat de in het BBR genoemde bedragen moeten worden aangepast. Daarnaast heeft het gebruik van het BBR een aantal vraagpunten opgeleverd, die tot verduidelijkingen in tekst en/of toelichting aanleiding geven.

Verschillen t.o.v. het BBR 1984

In de tekst van de BBr 2000 zijn de volgende wijzigingen opgenomen:

- Door het opnemen van definities is de tekst vereenvoudigd.
- De term bedrijf/bedrijven is vervangen door niet-particulieren.
- Eurobedragen zijn opgenomen voor schadegebeurtenissen ontstaan na 31 december 2001.
- De verantwoordelijkheid voor onzorgvuldig handelende personen, ook als het geen personeelsleden zijn, is duidelijker in de tekst verwerkt.
- De uitsluiting van regres ten opzichte van lessees is opgenomen.
- De overlap tussen de 'insluiting' van regres in geval van aanrijdingsschade etc. en de 'uitsluiting' van regres op huurders etc. is opgeheven.
- in de toelichting zijn vraagpunten uit het verleden opgenomen.

Niet-particulieren i.p.v. bedrijven (2. en volgende)

De term bedrijven is vervangen door niet-particulieren omdat de term bedrijven te eng opgevat zou kunnen worden. Het afstand van regres geldt alleen ten opzichte van particulieren. Het geldt niet ten opzichte van niet -particuliere activiteiten. Regres is dus ook mogelijk op bijvoorbeeld sportverenigingen, hoewel daar het bedrijfs - of beroepsmatige karakter van de activiteiten niet direct duidelijk hoeft te zijn.

Schadeveroorzaker (2.3)

De term schadeveroorzaker kon in de regeling van 1984 wellicht te beperkt worden

uitgelegd. Daarom is gekozen voor de omschrijving: schade die verband houdt met onzorgvuldig handelen of nalaten van personen.

Voor de BBr is bepalend of onzorgvuldig handelen of nalaten heeft bijgedragen aan het ontstaan van de schade of aan het vergroten van de schadeomvang.

Voorbeeld: regres is mogelijk op de installateur van een inbraakalarm door wiens fout het alarm bij een inbraak niet in werking treedt; het regres is niet beperkt tot de inbreker(s).

Lessees (2.4)

Gezien de ratio van deze bepaling is de groep uitgebreid met lessees. Zij kunnen op een lijn gesteld worden met huurders en bruikleners.

Kinderen en gehandicapten (3a)

De bepaling dat geen regres kan worden genomen op kinderen of gehandicapten is vervallen, omdat de wet hierin voorziet.

Volgens artikel 6:164 BW kan een kind jonger dan 14 jaar niet aansprakelijk worden gesteld, terwijl krachtens artikel 6:197 BW een verzekeraar ook geen regres kan nemen op de (volgens 6:169 BW aansprakelijke) ouders van die kinderen.

Volgens hetzelfde artikel 6:197 BW kan een verzekeraar ook geen regres nemen op gehandicapten, wier gebrek volgens artikel 6:165 BW geen belemmering is om hun gedragingen als onrechtmatige daad aan hen toe te rekenen.

Toelichting BBr 2000

Omvang werking BBr 2000

De Bedrijfsregeling Brandregres (BBr) 2000 is van kracht vanaf 1 januari 2000; alle verhaalbare schaden ontstaan na 31 december 1999 vallen onder deze regeling. Het Bindend Besluit Regres 1984 is voor deze schaden niet meer van toepassing. Met ingang van 1 januari 2002, de datum waarop de euro ook in chartale vorm zijn intrede doet, zullen de franchise en het maximaal te verhalen bedrag in euro's worden vastgesteld. De grenzen voor het regres zullen door de afronding van de eurobedragen iets verschuiven. De regeling geldt voor de verzekeringen genoemd in de definitie brandverzekering (7.2). Veel van de schaden op deze verzekeringen zullen in de praktijk nooit te verhalen zijn, omdat er geen verwijtbaar gedrag aan ten grondslag ligt (bijvoorbeeld storm, blikseminslag). In de praktijk zal er alleen verhaald kunnen worden bij brand- en ontploffingsschade, schroeï-, zeng- en smeltschade, rook- en roetschade, water- en olieschade. Breukschade aan glas valt alleen onder deze regeling als het een op een brandverzekering meegedeekt risico vormt (zie toelichting op artikel 7.).

Geschillenbeslechting

Een verschil van mening tussen verzekeraars over de uitleg van deze regeling zal door de verzekeraars in eerste instantie worden voorgelegd aan de afdelingscommissie Brand van het Verbond van Verzekeraars.

De afdelingscommissie bemiddelt in de oplossing van het geschil. Waar dat niet mogelijk is zal de afdelingscommissie een op het geschil gerichte uitleg van deze regeling bij wijze van niet-bindend advies aan de verzekeraars verstrekken.

Omzeilen brandverzekeraar

Als een benadeelde rechtstreeks de aansprakelijke partij of diens aansprakelijkheidsverzekeraar aanspreekt voor een schade die op grond van de BBr voor rekening van een brandverzekeraar zou zijn gebleven als die schade direct bij de brandverzekeraar zou zijn gemeld, zal de aansprakelijkheidsverzekeraar de benadeelde de schade vergoeden. De brandverzekeraar vergoedt vervolgens het betaalde aan de aansprakelijkheidsverzekeraar.

Bij verschil van mening over de vraag of een van beide verzekeraars dekking moet verlenen, zullen beide verzekeraars op zo kort mogelijke termijn hun standpunt toelichten en de relevante onderliggende stukken uitwisselen. Zo nodig zullen verzekeraars hun meningsverschil voorleggen aan de afdelingscommissie Brand van het Verbond van Verzekeraars. Vanzelfsprekend zal de afdelingscommissie geen uitspraak doen over de aansprakelijkheid van partijen.

Artikel 1

Het besluit verbiedt het nemen van regres op de natuurlijke, in particuliere hoedanigheid handelende persoon. Het vrijwaren van de particulier van regresacties heeft geen groot bezwaar vanuit het oogpunt van brandpreventie; particulieren kunnen immers veel minder dan bedrijven concrete bijdragen leveren aan brandpreventie.

Het aanbrengen van deze beperking past ook in de maatschappelijke rol van verzekeraars als beschermer tegen catastrofes en is van belang voor een goede verstandhouding met het verzekerd publiek.

Artikel 2

Beperking tot f 1.000.000,- per schadegebeurtenis

Het maximaal verhaalbare bedrag van f 1.000.000,- geldt per schadegebeurtenis. Dat bedrag kan maximaal verhaald worden op rechtspersonen - daar vallen naast NV's, BV's, verenigingen en stichtingen ook onder de gemeentelijke- en provinciale overheden - en op bedrijfsmatig en/of beroepsmatig handelende natuurlijke personen.

Worden bij één schadegebeurtenis verschillende verzekerde zaken getroffen en zijn op elke verzekerde zaak een of meer verzekeraars betrokken, dan kan derhalve door alle verzekeraars gezamenlijk maximaal f 1.000.000,- worden verhaald. Zie hierna onder meerdere schadeveroorzakers.

Hoofdsom en kosten

Voor de regresnemende brandverzekeraar geldt, dat het verhaalsbedrag in elk geval is gelimiteerd tot het gedeelte van de uitkering waarvoor de verzekerde, bij uitblijven van een uitkering, zelf verhaal had kunnen nemen. Het verhaalsrecht van de brandverzekeraar is immers ingevolge artikel 284 K een afgeleide van dat van de verzekerde.

Het afgeleide karakter van het vorderingsrecht kan er onder omstandigheden toe leiden, dat een ingevolge de polisvoorwaarden naar nieuwwaarde vastgestelde schade slechts tot het bedrag van de dagwaarde verhaalbaar is. Mede hierdoor is discussie mogelijk over (de omvang van) het verhaalsrecht met betrekking tot expertisekosten, welke kosten immers primair door de brandverzekeraar zijn gemaakt ter vaststelling van de eigen uitkeringsverplichting. Vandaar dat het Verbond van Verzekeraars de leden het praktische advies heeft gegeven om over en weer af te spreken expertisekosten niet te verhalen.

Buiten de sfeer van expertisekosten vallen de door de brandverzekeraar gemaakte (externe) kosten gericht op verkrijging van voldoening van het verschuldigde bedrag in of buiten rechte, zoals advocaat - en procedurekosten. Voorzover deze kosten naar burgerlijk recht voor vergoeding in aanmerking komen, verzet deze bedrijfsregeling zich niet tegen verhaal van deze kosten náást het maximale verhaalsbedrag van f 1.000.000, -. Hetzelfde geldt voor eventuele aan de brandverzekeraar verschuldigde wettelijke rente. Hierbij past evenwel de opmerking, dat het Verbond van Verzekeraars de leden heeft aanbevolen om in normale gevallen, die binnen redelijke termijnen buiten rechte worden afgehandeld, onderling geen aanspraak te maken op vergoeding van wettelijke rente.

Meerdere schadeveroorzakers

Zijn er meerdere schadeveroorzakers die handelen in dienst of in opdracht van verschillende niet-particulieren, dan kan per schadeveroorzakend bedrijf maximaal f 1.000.000, - worden verhaald. Behoren verschillende bedrijven tot één concern, waarbij de concernleiding volledige zeggenschap heeft over deze bedrijven, dan geldt dat als één bedrijf.

Eigen schuld

Eventuele eigen schuld van de verzekerde van de brandverzekeraar, waardoor de omvang van de aansprakelijkheid van de schadeveroorzaker wordt verminderd, wordt berekend over de volledige door de gebeurtenis veroorzaakte schade. Eigen schuld heeft dus alleen betekenis als daardoor het door de aansprakelijke partij te vergoeden deel van de schade minder dan f 1.000.000,- zal gaan bedragen. Voorbeeld: totale schade f 3.000.000,-; eigen schuld 50%; door aansprakelijke partij in principe te vergoeden f 1.500.000,-; door brandverzekeraar te verhalen hoofdsom f 1.000.000, -. Bedraagt de eigen schuld in dit voorbeeld 75%, dan kan de brandverzekeraar slechts f 750.000,- verhalen.

Franchise

Het franchisebedrag van f 5.000,- (2.500 euro) wordt bepaald door het verhaalbare deel van de uitkering(en) door de brandverzekeraar(s). Aan deze keuze ligt een drietal motieven ten grondslag:

- Het bevordert de praktische uitvoerbaarheid van deze bedrijfsregeling tussen verzekeraars onderling.
- Dure schuldvraagonderzoeken voor kleine schaden moeten worden vermeden.
- De hoogte van de claims van brandverzekeraars - schadevaststellingen die veelal door experts zijn opgesteld - kan eenvoudig worden vastgesteld en gecontroleerd.

Tevens wordt benadrukt, dat de waardebasis voor de subrogatie niet per definitie de (voor uitkering op de brandverzekering veelal gebruikelijke) nieuwwaarde of de herbouw-/herstelkosten zijn.

De vraag of het franchisebedrag wel of niet wordt overschreden mag niet verzanden in discussies over claims van particulieren die soms moeilijk of tegen hoge extra kosten zijn te controleren. Bovendien kunnen de vorderingen van deze slachtoffers zijn gebaseerd op risicoaansprakelijkheid, terwijl aan een succesvolle verhaalsactie op basis van deze regeling onzorgvuldig handelen of nalaten ten grondslag moet liggen.

Voor het bepalen van het franchise bedrag is dus niet van belang of terzake van dezelfde schade meerdere brandverzekeringen en/of meerdere brandverzekeraars betrokken zijn; de verhaalbare delen van de verschillende uitkeringen kunnen bij elkaar worden opgeteld. Delen van de schade die niet op een brandverzekering zijn verzekerd (eigen risico, onderverzekering, zaken waarvoor geen verzekering is gesloten, e.d.) blijven voor de bepaling van het franchisebedrag buiten beschouwing.

Schuld- en risicoaansprakelijkheid

De BBr gaat uit van het principe dat regres gepleegd moet kunnen worden op eenieder die verantwoordelijk is voor onzorgvuldig handelende personen. Bepalend is dus of onzorgvuldig handelen of nalaten een relevante factor is geweest bij het ontstaan van de brand. De aard van de aansprakelijkheid zelf (risico- of schuldaansprakelijkheid) is niet bepalend. Voorbeeld: regres op een hoofdaannemer, die volgens 6:171 BW aansprakelijk (risicoaansprakelijkheid!) is voor het onzorgvuldig handelen van werknemers van een onderaannemer, is mogelijk. De brandverzekeraar kan dus zowel de hoofdaannemer als de onderaannemer aanspreken. Let op: dat meerdere personen kunnen worden aangesproken betekent niet automatisch dat meer dan f 1.000.000,- kan worden verhaald. Voor dit laatste is bepalend of de schade door meerdere personen is veroorzaakt (zie 2.3). Met onzorgvuldigheid wordt bedoeld de juridische schuld van artikel 6:162 BW (verwijtbaar handelen of nalaten en/of toerekening van een oorzaak).

Huurders, pachters, lessees, bruikleners en bewaarnemers

Op huurders, pachters, lessees, bruikleners en bewaarnemers van de beschadigde zaak kan geen regres worden genomen. De door de eigenaar afgesloten brandverzekering wordt gezien als een mede in het belang van die personen gesloten verzekering. Huurder, pachter en lessee betalen indirect via de huur-, pacht - of leasesom mee aan de premie voor die verzekering.

Artikel 3

Aanrijding, aanvaring, luchtvaartuigen

Met de zinsnede "..., tenzij de schade is veroorzaakt door een van de onder 2.4 genoemde personen." wordt bedoeld de volgende situatie te regelen: het BBR 1984 bevatte zowel een

'insluiting' voor aanrijdings-/aanvaringsschade, als een 'uitsluiting' voor verhaal op particulieren en huurders enz.

De in- en de uitsluiting overlappen elkaar gedeeltelijk: de huurder rijdt met zijn auto tegen de gehuurde opstal. Er ontstaat dan de volgende situatie:

- de brandverzekeraar keert uit aan de eigenaar van het pand;
- de brandverzekeraar neemt regres op de WAM-verzekeraar van de huurder;
- de WAM-verzekeraar betaalt;
- de WAM-verzekeraar neemt ofwel op grond van de opzichtsuitsluiting regres op zijn verzekerde (= de huurder), ofwel past een bonus/malus-toeslag toe.

Uiteindelijk betaalt de huurder dus direct of indirect mee aan de schade. Meebetalen aan de schade past niet binnen de ratio van de bepaling dat op huurders enz. geen regres wordt genomen, omdat de brandverzekering gezien kan worden als een verzekering die mede gesloten wordt in het belang van die categorieën personen; de huurder, de pachter en de lessee betalen via de huur-, pacht- of leasesom zelfs mee aan de premie voor die verzekering.

Het begrip huurder etc. moet ruim worden uitgelegd. Dit betreft niet alleen de persoon die het huurcontract met de verhuurder heeft gesloten, maar ook alle inwonende gezinsleden, huisgenoten, etc. Net zomin als op een personeelslid van een rechtspersoon regres kan worden genomen - als dat personeelslid door eenvoudige onoplettendheid met een bedrijfsauto het door de rechtspersoon gehuurde pand beschadigt - kan op inwonende gezinsleden en huisgenoten regres worden genomen.

Artikel 4

Regresclausules

Voorkomen moet worden dat zogenaamde regresclausules, zoals die vroeger regelmatig in verzekeringsvoorwaarden voorkwamen, de werking van de BBr zouden teniet zouden doen. Daarmee zou immers tegelijkertijd een van de belangrijkste redenen voor invoering van dit besluit, een uniforme opstelling terzake van het verhaalsrecht, ook teniet worden gedaan.

Artikel 5

Cumulatie van regresacties

Artikel 5 bevat een regeling die dient te voorkomen dat verhaalzoekers - niet verzekeraars - in hun vorderingen geschaad worden, omdat verzekeraars eveneens verhaal zoeken. Dit is een uitvloeisel van het gekozen uitgangspunt dat deze derden wat het regres betreft moeten worden ontzien.

Artikel 6

Vrijwillige navolging van de BBr

Bij het Verbond van Verzekeraars kan een opgave worden verkregen van de verzekeraars die hebben verklaard overeenkomstig de BBr te zullen handelen.

Artikel 7

Definities brandverzekeraar en brandverzekering

De definitie benadrukt dat de verzekeraar moet handelen in de kwaliteit van brandverzekeraar en dat de verzekering daadwerkelijk een brandverzekering moet betreffen, volgens criteria die ten tijde van het tot stand komen van het BBR 1984 golden voor het lidmaatschap van de Vereniging van Brandassuradeuren in Nederland. Deze bedrijfsregeling ziet dus niet op verzekeraars die handelen in een hoedanigheid welke traditioneel tot een andere branche gerekend wordt, zoals motorrijtuigen-, transport of technische verzekeraars. De regeling ziet evenmin op verzekeringen waar het brandrisico onderdeel van de dekking

kan zijn, maar die traditioneel niet tot de brandverzekering gerekend worden, zoals hagel-, CAR-, elektronica- en transportverzekeringen.

Een aparte glas- of kostbaarhedenverzekering valt niet onder de werking van dit besluit, omdat het geen brandverzekering is in de definitie die hier gegeven wordt. Echter een glas- of kostbaarheden dekking binnen een bestaande brandverzekering valt volgens punt i. van de definitie wel onder het begrip brandverzekering en daarmee onder de werking van dit besluit.

November 1999